În numele tatălui

On Octombrie 08, 2010

Cu cât știi mai multe despre leadership, cu atât mai ușor îți va fi să recunoști talentul unui lider.

În ciuda strădaniilor evidente pe care le depusese, Tus nu se ridicase deloc la înălțimea așteptărilor tatălui său, Sharaman, care era regele Persiei. În taină, el nutrea speranța că va reuși să ajungă rege, întocmai ca tatăl său, convins de faptul că deciziile pe care le luase fuseseră cele mai iscusite.

Era momentul ca Tus să dea explicații pentru asedierea orașului sfânt Alamut. Regele, căruia i se putea citi dezamăgirea pe chip, îl privi cu severitate pe fiul său și îi spuse pe un ton autoritar de reproș:

- Această... aventură a ta nu va fi pe placul aliaților noștri. Dar bănuiesc că nu te-ai gândit și la asta...

Tus rămase năucit la reproșul regelui, nu știa cum să-și justifice deciziile. Totala și patetica lui aspirație către mărire, și mai ales nerăbdarea, se dovediră a fi nefaste. Era nesigur pe sine însuși. Nu înceta să-i arunce priviri îngrijorate unchiului său, care era de față, ca și cum ar fi dorit ca acesta să-i ia apărarea.

Regele Sharaman, grație cunoștințelor și înțelepciunii sale extraordinare, cuplate cu instinctul său infailibil de a detecta calitățile și defectele care erau prezente în oameni, dar mai ales în fiul său, îi spuse cu blândețe în glas:

- Ştiu că abia aștepți să porți coroana, dar crede-mă, nu ești încă pregătit !

Leadership: Conștientizezi semnificația ascensiunii care dă unicitate propriilor decizii, cumpănind ceea ce este rău de ceea ce este bine într-o atitudine care îți reflectă dependența de a fi în prim plan?

Parafrazându-l pe diplomatul spaniol Diego Saavedra Fajardo (1584-1648), aș spune că leadershipul este mai curând o sarcină decât o cinste - precum grijile unui tată împovărat de copii. Este foarte important pentru un lider să cunoască pornirile neobișnuite ale inimii "copiilor" săi. Şi mai ales să deosebească firile firave de cele orgolioase, ambițioase și dornice de afirmare - dar superficiale, și de cele cu adevărat rezistente și puternice care sunt capabile să ia decizii chibzuite și să manevreze puterea în mod intuitiv și sigur.

Regele Sharaman din filmul *"Prince of Persia – The sands of time (2010)"* nu l-a numit pe Tus succesorul său, pentru simplul motiv că nu a văzut în el calitățile unui conducător iscusit. Datoria lui ca tată era să-i insufle fiului său dragostea de virtute, să-l inspire în a dobândi înțelepciunea. Dar acesta nu a dat ascultare sfaturilor și îndemnurilor lui, ci, plin de ambiție și de înclinație spre strălucire, a pornit un război inutil, folosindu-se mai mult de un pretext decât de dovezi clare.

Încercarea lui Tus de a-și dovedi talentul de lider s-a dovedit dezastruoasă. Prestația lui era să-l coste pe tatăl său onoarea și faima față de popoarele aliate. Rușinea ar fi fost pentru regele Sharaman un simțământ catastrofal - la vârsta lui ar fi îndurat cu greu disprețul și ura

îndreptate împotriva sa.

Leadership: Includerea ta personală într-o fază mai avansată de evaluare îți confirmă opțiunea de retragere din prim-planul valorii?

Celui ce nu urmărește dimensiunea afectivă a leadershipului, în diferite puncte ale traseului parcurs spre includerea personală într-o fază mai avansată de evaluare, nu i se vor putea niciodată recunoaște meritele și raționamentul în scopul generării unor noi competențe. Acest lucru accentuează de fapt tendința liderului de a supune totul propriilor sale dorințe, risipindu-și puterea de a se depăși pe ei înșuși, neluând în calcul însemnătatea zonei de lipsuri.

Evaluarea personală dinaintea ascensiunii, pe o linie discontinuă de exercitare a puterii în condiții de asigurare a eforturilor de slujire a unei trebuințe de autorealizare, contribuie la câștigarea meritului de a fi rațional, flexibil și adaptabil în orice situație.

Această evaluare cuprinde toate acele aspecte care te impulsionează și te determină să te comporți într-un anumit fel sau să tinzi spre a atinge un anumit scop. Dar mai ales are ca prim rol o câștigare a garanției de a-ți menține angajamentul înaintea oricărui sentiment.

Dovezile cele mai grăitoare ale eficienței inițiativei particulare sunt aproape în totalitate extrase din procesul "mărturisirilor și justificărilor", care convin numai prin asumarea răspunderii și prin îndeplinirea cu conștiinciozitate a îndatoririlor. În timp ce căderile de putere, din ecuația performanței, denotă acea ruptură dintre universul trăirilor și lumea ambițiilor de mărire, care intră într-o nouă structură de supraveghere și control, odată cu acțiunile izolate ce dispar în sfera lipsită de sens a accidentalului.

Leadership: Îți cântărești potențialul de lider în funcție de criteriile de timp și de loc în care te simți pregătit să discerni între convingerile tale absolute și suspiciunile altcuiva?

Unui lider nu i se va prezenta în mod susținut confirmarea, în succesiunea etapelor sale reale de evoluție din cadrul unui amplu proces de transformări la nivel de *Mindset* sau *Mastery Orientation* , decât dacă reușește un salt puternic peste toate erorile de raționament ce pot interveni în chestiunile care nu se încadrează în sfera de aplicare a onestității, probității profesionale și a stăpânirii de sine.

De aceea consolidarea autorității și a poziției de rezistență în fața unui întreg set de condiții cumulative (cum ar fi prețul pe care îl ai de plătit pentru lipsa de viziune, disponibilitatea de a renunța la scopurile și principiile dăunătoare, disponibilitatea de a accepta valoarea adevărului), sunt cele mai importante lecții pe care le înveți în etapa de sens a unei evoluții care se poate dovedi plină de incertitudini.

În opinia regelui, raționamentul fiului său nu a fost decât cel al unui novice. Numai gândul că fiul său aștepta cu nespusă ardoare să-i ia locul, deși nu era pregătit pentru a face față responsabilităților unui rege, îi sporea și mai tare durerea. Şi, în consecință, decizia de a nu-l numi succesor la tron a fost una corectă. Căci pentru un rege, și respectiv pentru un părinte, cea mai aspră dintre toate pedepsele este să-și vadă fiul (de care trebuie să fie atât de mândru) un ratat.

Numai un om înțelept ia decizii înțelepte. Regele Sharaman, care era neîntrecut în înțelepciune și avea un suflet mare, era conștient că liderii se aleg în funcție de competențele lor. Şi el știa foarte bine cum arăta un potențial lider bun. Ca urmare, cântărind talentele celor trei fii ai săi, a găsit că cel mai destoinic ar fi nimeni altul decât Dastan, fiul său adoptiv,

care în final a ajuns *"Prince of Persia"*.

Leadershipul este impresia pe care o faci în condițiile respectării unei sarcini colosale: să fii hotărâtor în luarea unei decizii care nu poate fi respinsă de nicio contestație.

Vine un moment în viața liderului când trebuie sa predea ștafeta altuia, dar nu oricui. Posedând maturitate în gândire și experiență, trebuie să discearnă atent între adevăr și fals, alegând pe cineva cu realmente calități de lider și care să fie recunoscut pentru aceste calități de către restul echipei. A alege arbitrar în această situație, poate deveni o catastrofă ireparabilă. Prin urmare cu cât cunoaște mai bine leadershipul, cu atât alegerea va fi mai ușoară și mai corectă.

În numele tatălui trebuie să te comporți ca un fiu demn de încrederea și respectul unui popor întreg.

Liderul este ca un părinte care are grijă de copiii lui. El este ca un tată iubitor care nu încetează să vegheze asupra a tot ce este pozitiv și eficient în educația copiilor lui, să le vorbească, să-i povățuiască și să-i îndrume pe calea cea bună, și să-i mustre atunci când ajung din propria lor vină pe marginea prăpastiei.

"Copiii" trebuie să fie deschiși la sugestiile părintelui lor, care având experiență mai multă nu-i poate povățui greșit. Dar mai presus de toate ei trebuie să conștientizeze faptul că ori de cate ori iau o decizie sau pornesc o acțiune, acestea se iau în numele lor, dar se repercutează inevitabil asupra reputației părintelui lor.

Source: https://neculaifantanaru.com/in-numele-tatalui.html